

(א) [לקמן פט:]; (ב) ט, סג, א ימות 55. לקמן פח: [פט:]; (ד) ירש"ל דמילתא אלתא כנסתה עדיות פ"ג מ"ו אלג כן דלמרי ר' דוסא ובי מיע עשה לה לימא סט ולכן שפיר גרסי: דנתיא; (ה) כחכות לו: [עדיות פ"ג מ"ו]; (ו) כנסת לה: (ז) ג"ז טס ובי"מ פז: (ח) קדושין קה. עדיות פ"ד מ"ז [מוספתא דעדות פ"ב ע"ש; דומילתאין פ"ו ע"ש]; (ט) לעיל עג:; (י) קדושין פט:]; (יא) לקמן פח:; (יב) [נדבירי כו:]; (יג) ש"ך לעיל פ:; (יד) [ער' טרכסטרן];

לעזי רש"י

פירושו"ן [פריב"ן].
מגיד, מורגל.

מוסף תוספות

א. דרבי יהודה נמי אמר דשבירה שנשפית הרי היא בקדושתה. רמ"ו קדשק.
ב. דר' יהודה סתמא מאי ניהו ר' יהודה בר אלעאי. מתיישב ש"ן, ועי' נדבירי קדשק.
ג. מדרבנן, ר"ש כנסת לה ע"כ.
ד. משמע אבל הוא עצמו אסור.
ה. מוס' פסחט ספ.
ו. אכילת בהמה לא גזרו עליה משום אכילת לביב.
ז. רש"י פסחט ספ.
ח. אכילת אסור להתחיל לכו"כ אסור ומשמע שבחצר אסור.
ט. אינש' שלא נכנס אסור.
י. מוס' פ"מ.
יא. ד"ה ע"ג.
יב. מדרבנן ונכנס לחצר.
יג. מוס' כ"מ ע"ג ועין עוד בפירוט ר"ש לפ"ג דמשפחות המשך ה' מש"כ בה ע"ג, ועל ק"ל דמשיך דכריסה כנסתא.

פסקי ר"ד

אלתרו ואם נשאת והו לאחר זמן תנן לא כל הימנו מן הראשון לאבר זכותו של בני בשלמא לרב אדא בר אבהא היינו דקתני שני אבות זכותו מאי שני אבות הראיה לשני משפחות מלפני הדידין בחוקת מגורשת זכתה להנשא לשני ומקדמפשי אמוראי למילתא דרבי אלעזר ש"א דהלכתא כותיה ומסתמא [הילכתא] כותיה דרב אדא בר אבהא דריקא מתניתין כותיה ופירוקא דשמאל שניוא היא ואשיניא לרש סמיכין:
בתנ"י כתב לגרש את אשתו ונמלך בש"א פסלה מן הכהונה ובה"א אינש' שנתנו לה על תנאי ולא נעשה התנאי לא פסלה מן הכהונה:
שלה ליה רב יוסף בריה דרב מנשא דשמואל ילמדנו רבינו יצא עליו קול איש פלוני כהן כתב גט אשתו והרי היא וישבת תחתיו ומשמשתו מהו שלח ליה תצא והדבר צריך בדיקה מאי צריך בדיקה דאי מילתא דקרי אינשי מתא לנתניה כתיבה דלמא כתב ונתן קאמרי והאמר רב (שמואל) [אשין] כל קלא דבתי גישואין לא חיישין ליה. פי' ואצ"ג דאמרינן בפירוקין דלקמן (פח:) דחיישי' לקלא הי"מ קלא דקמי גישואין כדתנן (שם) יצא שמה בעיר מקודשת הרי זו מקודשת ואסורה לינשא עד שיתן לה אותו פלוני גט אבל לאחר נשואין לא חיישין וזו נשואה ועומדת היא והכי אמר תצא ומהדר מאי תצא דאמר שמואל משני שאם מת כהן זה ונשאה כהן אחר תצא שמה שנים ופרכינן והרי אתה מוציא לעז על בניו של ראשון שיאמרו חללים הם שהרי הוציאה מן השני מפני שבדקו אחר הדברים ונמצאו אמת ומהדר כיון דמפקת לה מנינו ולא מפקת לה מראשון אתו למיטר סמוך למיתה גירשה הראשון ולפיכך הוציאה מן השני ולא אתי לאחוזקין קלא קמא הואיל ולא אפיקנה מראשון:
בתנ"י המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי בשא"י אינה צריכה ממנו גט שני ובה"א אימתי בזמן שנתגרשה מן הנשואין ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה ממנו גט שני ואימתי בזמן שנתגרשה מן הנשואין ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה ממנו גט שני ומפני שאין לבו גט בה:
כנסה בגט קרח תצא מזה ומהו וכל הדרכים האלו בה:
גט קרח הכל משלימים עליו דברי בן גזר ר' עקיבא אומר אין משלימים עליו אלא קרובי' הראויין להעיד במקום אחר:
איתו גט קרח

הזורק פרק שמיני גיטין

זכום הראוי. משיאלתה מלפני העדים בחזקת מגורשת זכתה לינשא לשני:
אינש' פלוני כהן. מעשה באל לפניו שכחז כהן לגרש את אשתו ולא קול בעיר על כך שכחז לה גט:
מהו. מי מפקינן לה מנייה משום קלא שלא יאמרו גירשה והחזירה ונמלא כהן מחזיר גרושתו:
סלא.

מפני הקול אבל הדבר צריך בדיקה קודם שנוציאה ממנו:
דאי מצטלינן קלא. אם נוכל לשחק בני העיר ולהוציאה מן הקול הזה לא תלא מצעלה:
וננהרדעא לא מצטלי קלא. לא היו נוהגין דייני העיר לשחקם מפני השמד שלא יוציאו קול שמחזיקים ידי עוברי עזירה דהכי אמרינן בהמגרש"י כסורא מצטלי קלא כנהרדעא לא מצטלי קלא:
דאי קרו לנתינה כתיבה. אם רגילין בעיר לקרות לנתינה כתיבה הוי קול שהרי אמרי' שכחז לה והאי כתב נתן הוא דהא קרו לנתינה כתיבה. ואי לא קרו לנתינה כתיבה אין זה קול ולא יחשדוהו בזממיה גרושתו שהרי לא ילא קול שנתן אלא שכחז ופרכינן נהי נמי דקרו לנתינה כתיבה אמאי מפקינן לה בזהכי וכי לנתינה גופה מי לא קרו לה כתיבה ומלא לן דהאי כתב דקא אמרי נתן הוא דלמא כתיבה צעלמא הוא:
**ומשנינן אי מיגילא לנתינה כתיבה אע"ג דלכתיבה לחודא נמי קרו כתיבה מחמרינן למיחש לקלא ואמרינן כתב ונתן קאמרי ותלא מפני חשד הקול:
כל קלא דכטר נשואין כו'. אע"פ ששנייה בהמגרש"י דחיישין לקלא דמתן ילא שמה בעיר מקודשת לפלוני מקודשת ואסורה לינשא לאחר עד שיתן לה אותו פלוני גט הי"מ כשאלא הקול קודם שנמשא לאחר אבל ילא לאחר נשואין לא חיישי' ליה חו נשואה ועומדת לכהן זה הרי ימיס ושניס ומפני שילא עליה קול גירושין ונציאה מתמתיו הא קלא דכטר נשואין הוא:
מאי תלא נמי תלא משני. אם מת כהן זה ונשאה כהן אחר תלא שהרי ילא עליה קול גרושה זה כמה שני. ופרכינן והיא אמת מוציא לעז על בניו של ראשון לומר תללים הם שהרי הוציאה מן השני שבדקו אחר הדברים ונמלאו אמת:
אפי למימר סמוך למיסה גרשה. הראשון לפיכך חכמים מוציאים אותה מן השני ולא אמי לאחוזקי קלא קמא בזהכי הואיל ומראשון לא אפקיה ואין לעז:
כ"ש. שהיו מחמירים בקדושת יחסין שאוסרין אותה לכהונה מפני כתיבת הגט:
שמיערן לה. ששחק עמה לא חיישין שמה באל עליה:
דרך טרקסמון. דרך הכנושה ממוך ליכנס לפנים. ודומה לי שהוא לשון יוני כמו טרקסין (יומא דף נא:):**

כדי לחייבו צמעשר. דקיימא לן אין הטבל ממחייב צמעשר עד שיראה פני הבית. ודעייל ליה דרך שער לאפקוי דרך חצרות ודרך גגות דלא וליף מואכלו בשעריך(י' צ"מ בהשוכר פח:).
בתנ"י לריכה גט שני. מפ' צמ"ג:
לבו גט בה. פרייו"ן בלע"ז:
גמ' בשראה שנבעלה. צ"ש סברי אדם עושה בעילתו בעילת זנות וכל כמה דלא אמר הריני צועל לשם קדושין לא אמרינן לשם קדושין צעל:
מה

תצא והדבר צריך בדיקה מאי צריך בדיקה דאי מילתא דקרי אינשי מתא לנתניה כתיבה דלמא כתב ונתן קאמרי והאמר רב (שמואל) [אשין] כל קלא דבתי גישואין לא חיישין ליה. פי' ואצ"ג דאמרינן בפירוקין דלקמן (פח:) דחיישי' לקלא הי"מ קלא דקמי גישואין כדתנן (שם) יצא שמה בעיר מקודשת הרי זו מקודשת ואסורה לינשא עד שיתן לה אותו פלוני גט אבל לאחר נשואין לא חיישין וזו נשואה ועומדת היא והכי אמר תצא ומהדר מאי תצא דאמר שמואל משני שאם מת כהן זה ונשאה כהן אחר תצא שמה שנים ופרכינן והרי אתה מוציא לעז על בניו של ראשון שיאמרו חללים הם שהרי הוציאה מן השני מפני שבדקו אחר הדברים ונמצאו אמת ומהדר כיון דמפקת לה מנינו ולא מפקת לה מראשון אתו למיטר סמוך למיתה גירשה הראשון ולפיכך הוציאה מן השני ולא אתי לאחוזקין קלא קמא הואיל ולא אפיקנה מראשון:
בתנ"י המגרש את אשתו ולנה עמו בפונדקי בשא"י אינה צריכה ממנו גט שני ובה"א אימתי בזמן שנתגרשה מן הנשואין ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה ממנו גט שני ואימתי בזמן שנתגרשה מן הנשואין ומודים בנתגרשה מן האירוסין שאינה צריכה ממנו גט שני ומפני שאין לבו גט בה:
כנסה בגט קרח תצא מזה ומהו וכל הדרכים האלו בה:
גט קרח הכל משלימים עליו דברי בן גזר ר' עקיבא אומר אין משלימים עליו אלא קרובי' הראויין להעיד במקום אחר:
איתו גט קרח

הזורק פרק שמיני גיטין

א"י כ"א כי הימנו לאבד זכותו ש"ך שני. ואם תאמר לרב לאל בר האבא דמוקי לה בשניסת מה שפירש בקונטרס משום חששא דקניואי מה קניואי ש"ך דכיון דנישאת לשני לא מצי להחזירה דתלא מזה ומזה וי"ל דפעמיים דאין הצעל סס על לבו שאסור להחזירה ועושה קניואי:
ובנהרדעא לא מבטלי קלא. אפילו ע"י עדים

והא דלמרינן בחזקת הבתים (צ"ב דף לז). וצ"פ שני דכחכות (דף כו: וסס) גבי מעלין לכהונה על פי עד אחד דמצטלינן קלא הסם משום דנפסל מתרומה לעולם אבל משום דנאסרה לצעלה משום גרושה אין לצטלו א"י שאני הסם דלמרומה דרבנן אין לחוש אי מצטלי קלא:
דר' דורות אחרונים ר' דוסא. אע"ג דבאלו נערות (כחכות דף לו:); קאמר ר' יוחנן רבי יהודה ור' דוסא אמרו דבר אחד א והכא קאמר ר"י גופיה ג' בה וראה שלא כדורות כו' גס על עצמו היה קורא תגר אי נמי לאו דבר אחד ממש קאמר שלא היה מיקל כמו ר' דוסא וצממה מקומות אמרינן אמרו דבר אחד אע"פ שאין שוין:
וְבִי מה עשה לך ערבי זה. לרבותא נקט דלפילו ערביים שטופיין

בזימה כדלמרינן פ"ב דקדושין (דף מט:); י' קבין זנות ירדו לעולם ט' נטלו ערביים ואמת לכל העולם אפ"ה ליכא למיחש:
טרקסמון. לשון שער כמו טרוקו גלי (בבב"ב דף כח). וערוך(י' פ' טרקסמון מין ירק דצמשינו' חשיב ירק ששמו טרקסמון רובה לומר דרך שמכניסין ירק שפטור ממעשר ואין נראה דא"כ י"ל ירק סתם ועוד צ"ע צמשינות א"ס ירק טרקסמון פטור אפילו מדרבנן:
דרך גגות בדי אפומין מן המעשר. היינו דווקא אכילת עראי אבל אכילת קצע אסוריה ג

כדלמנר רבי אשעזא (פסחים דף טו). מערים אדם על תבואתו ומכניסה צמון שלה כדי ששאר הצממה אוכלת ופטורה מן המעשר ואכילת צממה אכילת עראי^י הוא כדתנן (פאה פ"א מ"ו) מאכילין לצהמה ולחיה ולעוף עד שיתמרח ככרי:
ורב"י יוחנן אמר אפ"ה חצר קובעת. וא"מ ור' ינאי היי פליג עליה והא כמה תנאי אית להו דחצר קובעת כההוא דמיימתי צפ' יואל דופן (מדה מז:); אי זו היא חצר שקובעת למעשר רבי ישמעאל אומר שהכלים נשמרים לתוכה כו' וכן (בבב"ה לה). היא אוכל באשכול ונכנס מגינה לחצר ר"א אומר יגמור ור' יהושע אומר לא יגמור וי"ל דרבי ינאי מוקי להו מדרבנן אבל מה"מ צריך שיראה פני הבית אבל

אין לתרץ דהא דחצר קובעת היינו דבעינן שיבא דרך חצר לבית אבל חצר לבד אינה קובעת אפי' מדרבנן דההוא דהיה אוכל באשכול משמע דחצר קובעת בלא בית^א וכן בצממה משניו' ועוד הקשה ה"ר אלחנן דההוא בסוף פ' יואל דופן (מדה דף מז:); מסיים זה הדי ר' יהודה אומר שתי חצרות זו לפניו מזו הפנימית חייבת והחיצונה פטורה ואי צריך להביא לבית פשיטא דלעולם לא יתחייב עד שיכניס דרך פנימית כי דרך חיצונה לבדה לא יוכל לבא:
בית

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

עין משפט

נר מצוה

מח א מיי פ"ח מהל' גירושין הלכה א סמג עשין ג טור ש"ע אה"ע סימן קמג סעיף א וסימן ו סעיף א:
מח ב טו"ש"ע אה"ע סי' ו סעיף ד:

ג א מיי פ"ח שם הלכה ב [ופי"ו מהל' אסורי ביאה ה"ט] סמג שם טו"ש"ע אה"ע סימן מז וסימן ו סעיף ג:
נא ד מיי פ"ח מהל' אסורי ביאה הלכה יט טו"ש"ע אה"ע סימן ו סעיף ג:

ה [מיי פ"ג מהל' מעשר ה"ד ופי"ד שם ה"א שו"ע יו"ד סי' של סעיף פג]:
גב ו מיי פ"ג מהל' מעשר הלכה ג ופי"ד הלכה ז סמג עשין ק"ה טו"ש"ע י"ד סימן של סעיף פג:

גג ז מיי פ"י מהלכות גירושין הלכה יח סמג עשין ז טור ש"ע אה"ע סימן קמט סעי"א:

תורה אור השלם

1. ואמרו'ך לפני יי אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ואלאלקנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שקרתי:
דברים כו יג
2. כי תחלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי ולגר ליתום ואלאלקנה ואלאכלו בשעריך ושובעו.
דברים כו יב

מוסף רש"י

כל קלא דבתי גישואין. כל קול שאלא על האשה משפחת ולא ילא עליה קול קודם נשואין, לא חיישין ליה. כגון אם ישאת לכהן ולא עליה קול שהיפה זונה זו גרשה לא מפקין לה מניה אלא צדעות כדורה חו נשואה ועומדת היא (לקמן פח: וכע"ז יבמות צב).
אז:
ליפת היס ואח"כ ילא קול שהיס היא נמקדשה לאחר קודם נשואין, לא חיישין ליה לאחריה על צבולה ולא להכריס גט מצעל הקול, שאם אשה מניחה גט נמצאת אסורה על זה דמוחקת לקלא ומלאה זה צועל אשת איש קיימא לן כשם שאסורה לבעל כך אסורה לבעול (לקמן פח:).
שבירה. נת כהן, אוכלת בהתרומה. ולא מחוקת לה בחזקת צבולה לפסול בחזקת צבולה (פסול הממללה צבולמו (כתובות ד).
מפני שמיעך לה. כלומר אין טענין כהן הפקר לאונסן צבעלה אלא לשחק עמה. רענן פליגי ארצ"י דוסא ולאמרי יש שנייה אוכלת וש שאינה

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוקת. צ"ש וצ"ה כנגדש את אשתו ולנה עמו בפונדקי, דמלכ"י לה צ"ה גט שני, בשראוה שנבעלה. אבל לא לרואה לא חיישין (לעיל עג:).

אוכלת, כ"ל האשה שאמרה נשפתי וטהורה אני אוכלת ואם יש עדים שנשפתי והיא אומרת טהורה אני אינה אוכלת.
במס' עדיות (שם). דרך טרקסמון. דרך שערי המלך והבית (ברכות לה). אין הטבל. אפילו מימחו בכרי צמדה (ב"ב פ"ג) מתחייב במעשר. מן המורה, אבל אכילת קצע אסור לאכול מדרבנן (ברכות לה). עד שיראה פני הבית. מתח כניסה ויציאה (שם) שיכנס דרך הפתח שהוא פני הבית ולא דרך גגות וקפיפות (ב"ב פ"ג). שנאמר ואכלו בשעריך. ונתת ליו וגי מעטת כנסתם לשעריך (שם). ולנה עמו בפונדקי. אפילו לאחר זמן (קדושין טה). מחלוק